

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Per appositam conditionem in alijs materijs à luxuria, paragraph. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

motionem, quod numquam licet; influat, inquam, si non per veram causationem (volo enim abstrahere à speculativis disputationibus) certè per dictam potentiarum & actuum connexionem, ut ipsa experientia nimis clarè testatur. Quæ ratio, quia non militat in alijs materijs à luxuria, idè in illis potuimus voluntatis delectationem concedere, quod hic nulla ratione possumus.

a *Vasq. p. 2. d. 109. c. 3. tr. 3. d. 6. sec. 4.*

Basil. Pont. lib. 10. de matr. c. 16. §. 2. nu. 8.

b *Castr. t. 1. tr. 8. d. 2. p. 10. §. 2. n. 6. contra Sanch. li. 9. de Matr. d. 47. nu. 1. & li. 1. in dec. c. 2. à n. 31.*

2. Hinc non habebit & delectari de pollutione habita in somnis, vel tibi soluto de copula maritali inter conjuges habita, quia licet hæc sine peccato fiant, & à malitia separantur, tamen illa delectatio præsens serio suscepta, est ex se excitativa impuræ commotionis. Fatoe tamen, posse te d' gaudere de prædicta pollutione, & illam desiderare, ob ob finem bonum deoneraçæ naturæ, atque etiam gaudere, vel desiderare, ut legitimii conjuges debitum sibi reddant: nam illud prius non est delectari de pollutione, sed de pollutionis effectu, qui bonus est, & hoc posterius non est de copula delectationem sumere, sed copulam legitimam approbare, quod certè nihil continet impuritatis.

c *Sal. tr. 13. d. 6. sec. 32. n. 219. Basilius Pont. l. c. n. 13. Castr. l. c. nu. 10. d. Idem ib. & innumeris apud Dianam p. 3. tr. 5. resol. 87. & apud Caramuel. in Reg. S. Ben. num. 151.*

3. Vnum advero, si gaudium vel desiderium sit tantum, ut degeneret in delectationem libidinosam, cum tuo nequaquam procedit. Sensus enim est,

consensu in illam, né gatidum quidem vel desiderium fore licitum, idq; propter excitatam impuram delectationem, modo jam jam dicto.

§. III.

Per appositam conditionem in alijs materijs à luxuria.

R Egula generalis sit hujusmodi. Sive res sit primò prohibita, jure positivo, sive secundò jure naturæ, à qua re separari, per abstractionem intellectus possit malitia, ut modo dictum est, sive tertiod res sit eodem jure naturæ prohibita, à qua separari malitia non possit, numquam est mortale, illam desiderare, & in ea delectari, si apponatur conditio. Exemplum primi est; Cuperem, vel cum delectatione cupio, hoc die sabbati comedere carnes, si vetitum non esset; vel si concessus dies esset; vel si licet; vel si non esset peccatum; Huc reducitur, quando res est prohibita ex voto, ut si quis ita sentiat: si non fuissim ingressus in religionem, non ingredierer; si non vorissim jejunium, comederem; Exemplum secundi, cuperem, vel cupio interficere latronem, si essem index; furar, si non esset peccatum; infamarem aliquem, si justam haberem infamandi causam, vel si licet. Exemplum tertij; Mendacium proferrem, idolum adorarem, odio Deum haberem, seu cuperem, hoc facere, si non esset Dei offensa, si licet &c. Ratio omnium bonorum est, quia hæc est voluntas inefficax, quæ nihil ponit in esse, & cum illa benè stat efficax, & absoluta voluntas, quæ ad illa agenda nequaquam procedit. Sensus enim est, ego no-

ego nolo efficaciter & absolutè comedere carnes die vetito; volo manere in religione; nolo furari; nolo prorsus Deum odio habere; quamvis si hæc omnia peccata non forent, hoc est, Dei & Domini mei offensa, facile mea infirma voluntas in illa propenderet. Atque ex hac tertia parte regulæ vides, latius patere, ad amoendum peccatum apponere conditionem, quām solum per intellectum abstrahere; siquidem abstractio non potest haberri in rebus in se intrinsecè malis, ut §. 1.n.3. vidimus; potest, ut jam dictum est, apponi conditio.

a *Vasq. p. 2. disp. 110. c. 2. Sayrus in clavi, lib. 8. s. 7. n. 21. & 29. Salas l. c. sec. 27. nn. 108. Sà u. peccatum, n. 2. Bon. de matr. q. 4. p. 8. n. 21.* b *Caet. in summa, V. cogitationis peccata.*

2. Adverte duo; primò in duabus partibus hujus regulæ consentire ferè Doctores: at in parte tertia dissidere vehementer: nam Sanchez b, & Basilius Pontius c (quales Doctores!) contendunt esse mortale; Vasquez d & Castropalaus e (qualia item Doctorum lumen!) docent, mortale non esse, desiderant: Fornicarer cum illa, nisi esset Dei offendere, apposita prædicta conditione, ea, sensa: uxorem ducarem, nisi essem sacerdos, cum Berta me conjungerem, si mea quorum posteriorum, quos nos sequimur, ratio est, quia argumentum, quod urget in prima & secunda parte regulæ, militat & in tertia; lege Castropalaum, qui adversariorum rationes optimè diluit.

b *Sanchez* alios referens lib. 1. in Dec. c. 2. n. 23. c *Basil. Pont. lib. 10. de matr. c. 16. n. 20.* d *Vasq. p. 2. d. 116. c. 2.* e *Castrop. alios referens t. 1. tr. 2. d. 2. p. 10. §. 3.* nnn. 4.

3. Adverte secundò, ex aliquo capite evenire aliquando, ut in his velleitatis bus (sic vulgo appellantur voluntates hæc inefficaces) peccetur mortaliter, ex pravo nimirum actuali aliquo affectu, à quo imperentur. Si quis enim sic ex animo dicat, *Cupio vindicari de meo inimico, si mihi liceret: odio haberem Deum, si non esset peccatum, &c.* aufert quidem malitiam per appositionem conditionis, sed si hi actus imperentur à vero odio inimici, & Dei, jam ex hoc capite peccata erunt mortalia. Nam propterea quia hic actus, *Destruerem Deum; destruerem inimicum, si non esset peccatum,* proficiuntur ab odio actuali Dei, vel inimici, ideo, ut idem Castropalaus f notat, semper erit peccatum, non ex se, sed ex principio, id est, ex odio actuali, unde procedit.

f *ib. num. 5.*

§. IV.

Per appositam conditionem in materia luxuriae.

Regula præcedenti allata paragraphe, etiam valet a in hac materia. Quare si sic quis cuperet: Fornicarer cum illa, nisi esset Dei offendere, apposita prædicta conditione, ea, sensa: uxorem ducarem, nisi essem sacerdos, cum Berta me conjungerem, si mea esset uxor, &c. non peccaret, quia per illam conditionem jam aufertur ab ijs actionibus malitia. Quamvis enim eam cognoscam nunquam ponendam, vel etiam facimpossibile esse, ut ponatur, tamen sufficit ad evitandum peccatum, si ego illas actiones absolute & efficaciter nolim, ut modo b de alijs materijs dictum est.

a *Castrop. ibid.* b *sup. §. 3.*

z. *Duos tamen hic scopulos cave,*

D d d

quam

